

3. TÉMA: JEŽÍŠ JE PÁNEM TVÉHO ŽIVOTA

A. Úvod.

Bůh se před dvěma tisíci lety stal v Ježíši člověkem. V Kristu se projevila Boží láska a dobrota. **Ježíš nepůsobil jako Vykupitel a Osvoboditel jenom tehdy – chce takto v našich životech působit i dnes. Abychom to mohli zakusit, je třeba ho znovu a více přijmout za PÁNA SVÉHO ŽIVOTA.**

B. Ježíš jako host v domě mého srdce; Ježíš jako řidič mého vozu.

Můžeme si zde uvést dva příklady, které nám mohou pomoci pochopit, co to znamená přijmout Ježíše za Pána a proč je to důležité:

= **Náš život a naše srdce jsou jako rozsáhlý dům.** Ježíše rádi pozveme dál – ale zpravidla jen do uklizeného obývacího pokoje. On však chce být pozván i do neuklizeného pokoje. I na půdu, do sklepa – tam, kde je nepořádek. Ví, že bez něj nikdy nedáme dům svého života do pořádku: bude to jen vnější slupka – pěkně uklizený obývací pokoj, který má vzbudit dojem spořádané domácnosti... Skutečnost je však jiná...

= **Náš život se podobá cestě.** My po ní jedeme se svým vozem. Ježíš stojí u cesty jako stopař. Můžeme se k němu zachovat různě: nevzít ho do auta vůbec (tak my, věřící, většinou nejednáme), nechat ho sedět jako spolujezdce; zeptat se ho na cestu, když zabloudíme (viz naše horlivé modlitby, když máme nějaký životní problém); nechat ho, aby navigoval celou cestu... A nejlépe: přenechat mu místo řidiče: On nás chce ušetřit nehod, zajižděk a především toho, že naše cesta nabere úplně špatný směr... Ježíš je přece náš dobrý pastýř a chce nás vést na dobré a zelené pastviny (srov. **Ž 23; Jan 10,16**).

C. Mám jiné pány, jiné řidiče.

= **Člověk může žít v iluzi**, že pokud nepozve Ježíše za Pána svého života, **bude pánem on sám** – bude tedy svobodnější a samostatnější... **Skutečnost je přesně opačná: Ježíš je jediným Pánem, který nás – paradoxně – chce vést k větší svobodě.** Pokud není Pánem on, objeví se jiní „pánové“, kteří nás chtějí zotročit (viz také minulá katecheze): - mé povolání, má práce (workoholismus); - mé záliby, které nemusí být přímo hříšné, ale berou mi svobodu; - nezvládnutá závislost na jídle, sexu, alkoholu, lécích; - nezdravé vztahy (takovým nezdravým vztahem může být např. i vztah rodiče k dítěti, pokud chce rodič své dítě „vlastnit“); - špatné filmy, knihy, časopisy (nemusí jít rovnou o „hříšné“ obrázky – může jít i o bulvár plný pomluv atd.); - přílišná zvědavost: závislost na „novinkách“, na hodnocení druhých; - závislost na věcech (móda, vybavení bytu, špičkové oblečení dětí...)

= **Všichni jsme v některých oblastech svého života zotročeni.** A je to otroctví tak pevné, že se ho sami nedokážeme zbavit. Znal to i apoštol Pavel: „*Já nešťastný člověk. Kdo mě osvobodí z tohoto těla smrti (s jeho hříšnými sklony)?*“ Nachází krásnou odpověď: „*Jedině Bohu buď dík skrze Ježíše Krista, našeho Pána.*“ (**Řím 7,24-25**) Sami nejsme schopni překonat to, co nás v životě zotročuje. Jediným skutečným osvoboditelem a vykupitelem (v pravém smyslu slova) z otroctví hříchu a smrti je Ježíš.

D. Co mi Ježíš nabízí, pokud se stane Pánem mého života?

= **Pravou svobodu.** „*Když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodni.*“ (**Jan 8,36**) Ježíš nám nabízí dar pravé svobody od toho, co nás spoutává (viz výše).

= **Pravý pokoj.** Když se Kristem necháme vést, můžeme pustit z rukou své strachy o sebe i o své blízké: „*Těm, kdo milují Boha, všechno napomáhá k dobrému.*“ (**Řím 8,28**) Jistě – i

s Ježíšem jako Pánem zůstanou v našem životě kříže. V posledku ale nemůže jít nic zcela a definitivně špatným směrem – protože Pán je s námi.

= **Naplnění života.** Často se ženeme za hodnotami, jež za to nestojí – a ty podstatné zanedbáváme. Pán nás chce učit poznávat to, co je důležité, a dávat nám sílu za tím jít.

= **Plnost života v Božím království.** Ježíš jako náš Pán a Přítel nás chce jednou přivést do plnosti svého života, který nám získal. Ve spojení s Kristem nás tedy nepřemůže ani ten nejhorší nepřítel – smrt.

E. Co nám brání v přijetí Ježíše za Pána svého života?

= **Naše svévole:** touha řídit vůz svého života tam, kam chci. Často teprve po různých našich porážkách připustíme, že nevedeme svůj život tím nejlepším směrem.

= **Náš strach.** Nebude po mně chtít Ježíš něco moc těžkého? Nenaloží na mě kříže, kterým bych se jinak vyhnul? Je pravda, že cesta s Kristem vždy nemusí být lehká. Můžeme si ale být jistí, že on nechce jen naše štěstí po smrti – on chce, abychom už tento život prožívali co nejlépe a co nejplněji. On nechce naše trápení. Nemusíme se bát odevzdat se mu do rukou. K trápení naopak často vede spíše naše svévole (viz dějiny Vyvoleného národa – neposlušnost Božímu hlasu vede do vyhnanství...).

= **Naše vlažnost a pohodlnost.** Nechce se nám jít dál, růst, říkáme, že „to tak stačí“. Pokud bychom ale zůstali stát na místě, byla by to velká škoda pro nás i pro mnohé lidi kolem nás.

= **Nedostatek důvěry v Krista a lásky k němu.** Kdybychom Pána opravdově milovali, daleko snadněji bychom se mu odevzdávali do rukou. Neměli bychom výše zmíněné strachy a výmluvy. Prosme o prohloubení naší víry a lásky k Ježíši.

F. Co udělat pro to, aby se Ježíš stal více naším Pánem?

= Je třeba mu to jasně říci: třeba v osobní modlitbě; třeba při sv. smíření příští týden nebo už dnes při modlitbě za uzdravení. On se nám nevnučuje – respektuje naši svobodu. On stojí u dveří našeho srdce a čeká, zda mu otevřeme (srov. *Zj 3,20*).

= Odevzdání všeho, co nám v tom doposud brání: zranění, nesvobod, svázaností (dnes při modlitbě za uzdravení), hříchů (za týden při sv. smíření). **Těšme se na velké okamžiky, kdy se na nás znovu a více projeví Boží láska a milosrdenství!**

G. Jak se připravit ke sv. smíření?

= Doporučuje se, aby sv. smíření v rámci kurzu obnovy byla **bud' celoživotní nebo „generální“** (od minulé podobné sv. smíření). **Co do ní patří:** - hříchy z minulosti, které jsme nevyznali (ze strachu, z neznalosti), případně vyznali jen polovičatě a neúplně; - naše strachy, zranění a neodpuštění druhým, Bohu či sobě (to sice patří i do dnešní modlitby za uzdravení, stejně tak to ale můžeme vložit i do sv. smíření); - to, co nás svazuje a čeho se nedokážeme zbavit – zvláště v oblasti hříchu (především to, co jsme nedokázali svěřit konkrétně při modlitbě za uzdravení); - mohou se zmínit (naposledy! ☺) i hříchy dříve vyznané, pokud nás pořád trápí a máme pochybnosti, zda nám byly odpuštěny...

= Nebojme se hříchy si **sepsat**. Věnujme **dostatek času modlitbě, přípravě**. Zamysleme se nejen nad tím, co vadí nám, ale také nad tím, co asi na nás vadí druhým a především Ježíši.

= **Modleme se i za své bratry a sestry** ze skupinky i další, kteří se na sv. smíření budou připravovat **i za kněze**, kteří zde budou za týden sloužit.